

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 43: Forslag til lov om ophævelse af lov om fastlægelse af regler om visse hverv m.v. ved erhvervsskolerne.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 5/10 2000. Første behandling 25/10 2000. Betænkning 28/11 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 118: Forslag til lov om ændring af lov om bygnings- og boligregistrering, lov om offentlige veje og lov om private fællesveje. (Ny videregivelsesordning for ejendomsskat, samling af regelgrundlaget for adresser, ophævelse af markedsføringsforbudet m.v.)

Af by- og boligministeren (Jytte Andersen).

(Fremsat 22/11 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Hækkerup (S):

Dette lovforslag giver bedre adgang til og bedre anvendelse af offentlige data.

I praksis sker det ved, at der laves en ny ordning for at videregive ejendomsdata fra Bygnings- og Boligregisteret, simpelt hen ved at der

åbnes op for, at flere virksomheder kan fungere som distributør af oplysningerne.

En nemmere adgang til de data, der er registreret, og en nemmere sammenkøring af adresseoplysninger vil tillige give en bedre adresseregistrering. For oplysninger om adresser vil der simpelt hen blive færre fejl, når BBR-registeret, CPR og CVR koordineres bedre.

Det er vigtigt at understrege, at de oplysninger, der findes i BBR-registeret, og som i fremtiden friere vil kunne distribueres, alene omhandler nogle faktuelle eller tekniske oplysninger om areal, sanitære forhold, opvarmning, vandforsyning osv.

Oplysninger, der relaterer sig til borgerne, er jo ofte et følsomt område, så ud over at være helt præcise med, hvilke oplysninger der er tale om, er det vigtigt for os at understrege, at betingelserne for at videregive oplysninger naturligvis er underlagt lov om personoplysninger, og at de virksomheder, der kunne tænkes at operere som distributører af oplysningerne, vil være aftalemæssigt reguleret. Vi er derfor også meget tilfredse med, at det af lovforslaget klart fremgår, at oplysninger om ejers og lejers økonomiske forhold ikke må videregives.

Derudover åbnes der med de begrænsninger, der her i generelle vendinger er nævnt, op for, at oplysningerne kan bruges kommercielt.

Det er i fin overensstemmelse med regeringens IT-politiske handlingsplan fra 1996. For Socialdemokratiet er det rigtigt at gå i den retning, hvor de oplysninger eller data, om man vil, udnyttes bedre, sådan at informationerne for de virksomheder, der vil bruge dem, bliver billigere, og sådan, at den måde, man kan få informationerne på, også afhænger af, hvad virksomheden selv er villig til at betale for. Det er i de store linjer et lille trin på vejen mod en friere og mere effektiv informationsudveksling, og det er selvfølgelig en del af vejen mod at blive et moderne informationssamfund.

Da vi tillige synes, der er fundet den rigtige balance i forhold til at beskytte den enkeltes retssikkerhed, skal jeg selvfølgelig anbefale forslaget til vedtagelse.

Karsten Nonbo (V):

Hvis vi i Venstre skulle skælde regeringen ud for dette lovforslag, ville det virke noget påtaget.

Lovforslaget er en markant liberalisering af brugen af oplysninger fra BBR-registeret. Det bryder monoopolet på brugen af registeret. Dels

vil private virksomheder kunne udnytte registret noget bedre, dels vil private personer få adgang til oplysninger om eget hus uden at skulle entrere med en, som skal have 1.000 kr. i timen for at skaffe disse oplysninger.

I dag kan virksomhederne hente oplysningerne i forvejen. Det er blot tilgængeligheden og dermed på sigt prisniveauet, som forbedres. Også private kan hente tingbogsoplysninger med møje og besvær, så også for dem vil dataadgang til BBR-registeret blive en stor forbedring.

I dag kan kun Kommunedata videregive oplysninger fra BBR. Med dette lovforslag brydes dette monopol, så også andre leverandører vil kunne komme ind på markedet og viderefordre oplysningerne; altså vil almindelige markedsvilkår træde ind på området.

Der bliver mulighed for konkurrence, bedre tilpasning efter rekvirentens behov og dermed større service mellem distributør og rekvirent.

I forbindelse med ophævelsen af forbud mod markedsføring af dataoplysninger må det selvfølgelig helt klart præciseres, på hvilke vilkår man må videregive og sælge oplysninger om boliger m.v.

Det er for Venstre et kardinalpunkt, at oplysningerne kun må omhandle ejendommen og tekniske data om den. De må under ingen omstændigheder indeholde oplysninger om ejers navn, adresse, CPR-nummer, formue, ægteskabelige forhold m.v.

Efter det foreliggende fra ministeren overholder lovforslaget alle disse sikkerheds- og registerforskrifter, som er i lov om behandling af personoplysninger samt krav om logning, og derfor kan Venstre støtte lovforslaget.

Det p.t. gældende markedsføringsforbud om videregivelse til tredjepart har medført, at andre forsynings- og forsikringselskaber har en masse identiske oplysninger fra BBR, og måske hvad endnu værre er: ikke identiske oplysninger. Sagen er nemlig den, at de centralt hentede oplysninger udbygges med egne konstaterede forskelle, som til gengæld bliver i eget register, fordi man ikke har noget incitament til at videreformidle disse korrektioner.

Derfor giver lovforslaget en bedre kvalitet, hvis man henter oplysningerne centralt, og man korrigerer centralt, når fejlagtige oplysninger konstateres. Ergo: Vi øger datakvaliteten, og vi undgår parallelregistreringer med fejlinformationer. Derfor giver lovforslaget besparelser for erhvervslivet, som undgår etablering, drift og

ajourføring af eget register, men man kan hente det centralt.

Venstre kan derfor tilslutte sig lovforslaget.

John Vinther (KF):

Man skal naturligvis altid skælde by- og boligministeren ud, når der er lejlighed og grund til det, men det skal jeg nok undlade at gøre her, for jeg kan ikke se det her forslag som andet end en forbedring og en klar modernisering, og at man i en udstrækning liberaliserer, således at der bliver en reel og bedre anvendelse af de oplysninger, der forefindes i BBR-registeret.

Det kan vi kun tilslutte os, og med de meget få bemærkninger skal jeg på vegne af Det Konservative Folkeparti tilslutte mig forslaget.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg synes, der er mange gode takter i forslaget, specielt det, at man bruger data, som ligger ude i systemet, samler dem og letter tilgangen, som også gør, at man som borger lettere kan få adgang til dataene. Det er flot, at det er ved at komme i gang.

Vi synes, det er godt, at der kommer gang i udnyttelsen af dataregistre, så de muligheder, der ligger i datanet og Internet, faktisk kan blive bedre udnyttet.

Det er også godt, at tredjepart kan få adgang til at bruge dataene. Jeg tror, det vil give langt bedre mulighed for at udvikle brugerflader; der tilgodeser forskellige brugeres behov.

Det er også godt, at man sørger for at gøre noget ved oplysningernes pålidelighed i BBR-oplysningerne. Der er et af problemerne, at de faktisk ikke har været præcise nok. Om det lykkes med den metode, kan måske være tvivlsomt, men det er da et forsøg værd.

Det er også godt, at man gør det fleksibelt, så den enkelte kommune selv kan indlægge datatyper, som de har brug for.

Og skal vi være positive over for anvendelsen af registre til markedsføringsformål, ja, så er det kun, fordi det samlet minimerer udgifterne hertil, og det bliver acceptabelt, fordi det skal følge markedsføringsreglerne.

Sidst, men ikke mindst, er det godt, at det nu gøres let for den enkelte og den enkelte ejer at få adgang til oplysninger, der ligger om den pågældendes ejendom, og at det nu bliver muligt gennem én indgang at få adgang til forskellige databaser med oplysninger om ejendommen.

Vi har nogle enkelte ting, som vi godt vil drøfte nærmere:

Der er ikke nævnt noget i forslaget om lejernes adgang til oplysninger om den ejendom, de bor i. De vil i mange tilfælde for os have en lige så stor legitim interesse i sådan nogle oplysninger som ejerne.

Der er ikke nævnt meget om sikkerheden i systemerne. Vi går jo selvfølgelig ud fra, at det er i orden, men det er en vigtig del af sådan et system, at sikkerheden er i orden, specielt den del af sikkerheden, der vedrører oplysninger om adgangskoder. Det programmel, der styrer den, må opfylde maksimale sikkerhedskrav og herunder også fuld sikkerhed, ved at der ikke er bagdøre i systemet.

Det kan man for os at se kun sikre, hvis man leverer systemet med åben kildekode. Det er ikke tilstrækkeligt, at det har en US-certificering. Hvis der er det, må det snarere vække bekymring.

Alt dette med koderne bliver for os at se besværliggjort af, at vi faktisk ikke har ét offentligt system. Det er lidt bøvellet, at man skal have specielle koder for at gå ind i det her system. Det havde været meget lettere, hvis vi havde et system med elektronisk signatur.

Det har vi nu måttet vente på. Først måtte vi vente på at få vedtaget en lov for elektronisk signatur, og herefter har vi så måttet vente på, at en eller flere aktører måtte gå i gang med at etablere et system med elektronisk signatur, fordi staten ikke vil tage førertrøjen og være med til at etablere det, som man har gjort i Finland.

Vi tror, det havde været meget mere effektivt, og vi havde også fået systemet meget hurtigere, hvis staten havde sagt, at det faktisk er en opgave for staten at gå ind og være med til at etablere et system for elektronisk signatur. Så havde vi også haft et system til det datanet, man er ved at opbygge her, og ikke en ad hoc-løsning, som man skal opfinde.

Der er også spændende perspektiver i, at man nu på sigt kan komme ind og se andre oplysninger: miljødata, fredningsdata, plandata, tinglysningsdata. Det gør det også lettere for borgerne at få adgang til dataene.

Jeg synes, det rejser en debat om betaling for sådanne oplysninger. I nogle af disse data ligger der krav om betaling, blot fordi man får det elektronisk, for hvis man går ind og henter det – det er tinglysning – på kontoret, så får man det gratis, men hvis man skal hente det elektronisk, så skal man betale for det. Det giver anledning til, at vi i hvert fald skal have nogle diskussioner om principper for betaling af ydelserne hentet

på nettet, og det vil vi også godt have belyst nærmere i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Med disse ord vil jeg sige, at vi er positive over for forslaget, men vi vil godt have lidt belyst om lejernes adgang, om sikkerheden i forbindelse med adgangskoderne og også om principperne bag en eventuel betaling af borgernes træk på data.

Egil Møller (DF):

Dansk Folkeparti kan støtte, at der med lovforslaget skabes bedre udnyttelse af og en lettere adgang til det offentlige ejendomsdata. Når systemet er udbygget, vil det lette både myndigheders og privates interesse i at benytte systemet med præcise oplysninger.

Det er positivt, at flere virksomheder nu får mulighed for at videregive ejendomsdata. Det giver så konkurrence og dermed billigere produkter.

At forbudet mod at videregive oplysninger fra BBR kommercielt til tredjepart ophæves er en naturlig udvikling.

Præcise og synlige adresseoplysninger er af afgørende betydning for, at mange af samfundsfunktionerne kan fungere optimalt.

Endelig foreslås det i lovforslaget, at der sker en ophævelse af det gældende markedsføringsforbud. Her er det vigtigt, at der ikke lempes på de særlige beskyttende regler for personoplysninger.

Jeg har positivt bemærket, at ministeren har taget hensyn til og ofte ændret lovforslaget efter henstilling fra de høringsberettigede. Det synes jeg i øvrigt er meget positivt.

Så summa summarum: Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Annie Lunde Hansen (CD):

I bund og grund er dette forslag jo ikke andet end et forsøg på at tilpasse reglerne for BBR til den tid, vi nu en gang lever i. Og i CD deler vi regeringens opfattelse af, at der er behov for en bedre udnyttelse af og en enklere adgang til det offentlige data både for borgerne og for ejerne af ejendom.

Men som det jo altid gør sig gældende, når der er tale om oplysninger om borgernes forhold, skal man udvise en vis forsigtighed. Data skal bruges, ikke misbruges. Og det er lovgivers opgave at sikre den nødvendige beskyttelse. Derfor bør man altid opveje fordele og ulemper mod hinanden, når der skal tages skridt til at

forbedre mulighederne for yderligere registrering: at udvide adgangen til at registrere eller at tillade sammenkøring af data.

Det mest kontroversielle i dette forslag – hvis der da overhovedet er noget, man kan kalde kontroversielt – er vel ophævelsen af forbudet mod at anvende BBR-oplysninger til opdyrkelse af nye kundeforhold.

Det er jo i høj grad en smagssag, i hvor vidt omfang oplysninger, der som udgangspunkt er indsamlet som led i det offentlige virksomhed, skal kunne videregives til private eller måske endda som her anvendes kommercielt, og her kan vi da i CD absolut se en begrænsning, og den trækkes, når det gælder borgernes økonomiske, personlige og sociale forhold.

Umiddelbart synes vi dog, at det i forbindelse med dette forslag lyder ganske tilforladeligt. For det første indeholder BBR ikke oplysninger om ejeren og dennes personlige eller økonomiske forhold, og for det andet er der udtrykkeligt i lovforslaget taget forbehold, sådan at oplysninger om ejeres og lejerens økonomiske og personlige forhold som udgangspunkt ikke må videregives i markedsføringsøjemed. Endelig for det tredje er lovforslaget jo i denne sammenhæng tilpasset de rammer, som udstikkes i den ny personoplysningslov, en lov, som efter en noget hård fødsel i sidste ende også fik CD's stemmer.

Grundlæggende er vi altså positive over for forslaget. Vi mener, der er god, sund fornuft i at få gennemført den foreslåede præcisering af adresser, og det samme gælder forslaget om ajourføring ved eksterne parter. Selvfølgelig forudsætter vi en grundig udvalgsbehandling særlig med hensyn til de dele af forslaget, der vedrører videregivelse af data.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte dette lovforslag, fordi man hermed bruger vor tids teknologi til at gøre oplysninger om ejendomme og boliger tilgængelige for alle. Det gælder alle de registreringer, som allerede er frit tilgængelige, men som på nuværende tidspunkt ligger flere forskellige steder. Det har i sigens natur gjort det vanskeligere at få fat i oplysninger, som man af forskellige grunde kunne have brug for.

Den åbenhed, som den nye teknik giver mulighed for, kan blive værdifuld dels for borgerne, dels for den samfundsmæssige brug og administration.

I Det Radikale Venstre har vi været yderst opmærksomme på, om disse registreringer kunne

mindske retssikkerheden for borgerne, eller om de kunne misbruges til uden hjemmel at skaffe sig personfølsomme oplysninger. Efter vores bedste overbevisning er dette ikke muligt.

Brug af ny teknik for at skaffe mere åbenhed og for at tilgodese brugervenligheden kombineret med en høj grad af retssikkerhed er Det Radikale Venstres argumenter for at støtte dette lovforslag, hvor den gamle BBR-lov indgår i det digitale Danmark.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er meget skeptiske over for det her lovforslag, fordi det bidrager til den omsiggribende registrering af borgere i samfundet, herunder myndigheders og virksomheders mulighed for at følge os ned i mindste detalje. Der er utrolig meget »big brother is watching you«. Lige meget hvor vi går, lige meget hvor vi bor, lige meget hvad vi gør, registreres det alle mulige steder, og mulighederne for at sammenkøre registre bliver stadig bedre og bedre. Det er noget, vi er meget betænkelige ved.

Der henvises til lov om personoplysninger, som flere ordførere har gjort – også i lovforslaget henvises til denne lov – men vi havde jo debatten, hvor vi i hvert fald var nogle, der gjorde opmærksom på, at den var fyldt med huller. Herunder var den fyldt med huller i forhold til, hvad de finansielle virksomheder har lov til at registrere om os.

Derfor er vi ikke trygge ved, at man hermed giver f.eks. de finansielle virksomheder, som har utrolig mange følsomme personoplysninger registreret om os alle sammen – det er meget lidt reguleret, f.eks. fordi de hele tiden kalder det sædvanlige kundeoplysninger – det her instrument og dermed en endnu bedre mulighed for at kunne følge med i vores liv og sortere gode kunder fra dårlige kunder.

Vi er utrygge ved det. Vi kan ikke lige gennemskue alle konsekvenserne i deres helhed. Vi vil under udvalgsarbejdet afdække de her problemer, der altid opstår, når man giver bedre mulighed for at sammenkøre forskellige registre.

Vi vil ikke umiddelbart give tilsagn om støtte. Vi vil i øvrigt heller ikke give tilsagn til den del, der betyder, at vi skal have mere direct mail, altså at man omgår danskernes lede ved omdelte reklamer ved i højere grad at postomdele dem med adresse på, så vi får fyldt vores postkasse. Vi får også fyldt vores e-mail med alt muligt mail fra virksomheder, der vil sælge os hvad

som helst, for den mulighed forbedres også med det her lovforslag.

Derfor vil jeg sige: Jeg forstår ikke mine venner i SF, som jeg synes problematiserede lovforslaget for lidt her, og jeg forstår slet ikke de borgerlige partier – jo, det gør jeg godt. Men de borgerlige partier her i Tinget gør jo normalt meget ud af at sige, at de er borgernes parti; de tager hensyn til borgerne. Men det er helt åbenlyst, at i vurderingen af dette her lovforslag spiller det en større rolle, at virksomhederne skal have mulighed for at sælge os ting, og at virksomhederne skal have lettelser.

Det er sædvanligt, at når det kommer til stykket, så er virksomhedernes behov vigtigere end borgernes behov. Det er udmærket at få det illustreret igen.

Det er muligt, at vi er lidt for dramatiske i vores toneføring over for forslaget, men det er i hvert fald med den mistænksomhed over for det, at vi vil gå ind i udvalgsarbejdet.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Vi er jo på mange måder på vej ind i IT-alderen, og det er jo også det, dette lovforslag tager højde for, nemlig at BBR-registeret gennemgår en modernisering, så vi tilpasser os og udnytter den nye teknologiske muligheder. Det finder vi fra Kristeligt Folkepartis side rigtig, og så sker der jo også en liberalisering. Som vi ser hele forslaget, er det sket på en klog og fornuftig og forstandig måde, som vi kan tilslutte os.

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne takke for den, må man sige, overvældende og positive modtagelse, det her lovforslag har fået. Det vidner jo i hvert fald om, at Folketingets partier er med på ideen om en tidsvarende brug af vores oplysninger, der ligger i tre forskellige registre, og er med på ideen om, at der både skal ske en modernisering, en forenkling og samtidig en beskyttelse af den enkelte borger og bruger i dette her.

Det er jeg selvfølgelig glad for, og jeg er også glad for, at vi er blevet kvitteret for det hensyn, som vi har lagt ind i dette her, nemlig den almindelige registersikkerhed. Derfor vil jeg godt sige til hr. Frank Aaen, som selv i slutningen af sin tale signalerede, at det måske nok lidt for meget var mistænkeliggørelse, der var indgangen til talen her: Lad os nu prøve at tale om det i udvalget.

Hr. Frank Aaen sagde selv, at det var svært at gennemskue, og det er svært at gennemskue,

men jeg synes, at noget af det, der har været vigtigt, er den forenkling og samtidig den sikkerhed, som vi har lagt vægt på.

Regeringen bryder sig heller ikke om et big brother-system, hvor alle mennesker er overvåget fra vugge til grav og fra arbejde til fritid osv. Det er heller ikke det, forslaget handler om.

Det handler om, at skal vi være på forkant i forhold til det digitale Danmark, så er det faktisk en meget god idé, at der ligger et lovgivningsmæssigt grundlag for den udvikling netop for at sikre borgeren. Derfor er jeg sådan set glad for, at vi kan fremsætte det her lovforslag fra regeringens side og være vidende om, at vi faktisk er på forkant. Det er lykkedes for os i forhold til de offentlige systemer at bringe os i front med det her forslag.

Så tak for tilslutningen fra Folketingets partier på nær hr. Frank Aaens parti, Enhedslisten, men igen tror jeg, at hvis man måske kan få afværget de værste, kan man sige, rygmærksreflekser i forhold til overvågningssamfundet, så kan der måske være basis for en mere åben og mere fredsommelig dialog om det.

Jeg tror ikke, at Enhedslistens og regeringens holdning til optagetheden af det enkelte menneskes privatliv adskiller sig fra hinanden. Det er vi faktisk enige om, så jeg vil i hvert fald ikke opgive håbet om, at der kan findes et mødepunkt også imellem Folketingets øvrige partier og Enhedslisten.

Men tak for tilslutningen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det sidste må jeg dementere. Enhedslisten og regeringen ser vidt forskelligt på det her. Det vil jeg først og fremmest dokumentere med de love, som regeringen gennemtrådte her i Folketinget om, hvordan banker og finansielle virksomheder skal behandle personoplysninger. Der blev lige præcis alle de indvendinger, som kom fra Enhedslisten, afvist, og man sagde bare: Selvfølgelig skal banker have lov til at registrere hvad som helst. Selvfølgelig skal banker have lov til at sammenkøre deres registre, ligesom de har lyst til.

Det er derfor, vi siger: Hov, hov. Nu kommer der så yderligere en mulighed, ikke for at kunne gøre noget principielt nyt, men for at kunne gøre det på en meget nemmere måde. Det er jo præcis muligheden for lige pludselig at drøne 500.000 personer fra sit kunderegister i banken igennem nogle nye registre, som giver nogle nye

muligheder for at indsamle oplysninger om os. Det er vi meget skarpt imod.

Jeg vil også sige, at vi har et andet lovforslag til behandling i øjeblikket, nemlig LetLøn. Det lyder jo så fint. Det betyder, at man i virkeligheden gerne vil opnå, at samtlige lønoplysninger om samtlige danskere i arbejde samles i ét register. Det er altså meget, der er i gang.

Hvis jeg skal opfatte ministerens tale positivt som et signal om, at regeringen vil drøfte det her i en sammenhæng, i en helhed, så tror jeg, at vi skal have en forespørgselsdebat om det. Så kan vi komme til bunds i det, i stedet for at vi behandler en masse love, som hver enkelt minister kun tror har betydning for sit eget vedkommende, men som faktisk skal ses i en sammenhæng med andre områder.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 54:

Forslag til folketingsbeslutning om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 1/12 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg skal på vegne af Socialdemokratiet give fuld tilslutning til, at EU kan sikres sine egne indtægter. Det er jo både vigtigt og nødvendigt for at kunne gennemføre de aktiviteter, der foregår i EU. Man kan vel også sige, at med det loft, der

er lagt over EU's indtægter i de næste 5-6 år, nemlig 1,27 pct. af landenes samlede bruttonationalprodukt, så kan EU ikke ligefrem kaldes for en økonomisk supermagt.

Det faste indtægtsgrundlag er herigennem sikret frem til 2006 i henhold til »Dagsorden 2000«, og jeg vil også gerne specielt fremhæve, hvad vi lægger meget stor vægt på, nemlig at der som led i dette sikres 78 mia. euro, altså knap 600 mia. danske kroner til sikring af bistand til ansøgerlandene fra Central- og Øst-europa. Det er ganske væsentligt som led i udvidelsen.

Jeg skal give min fulde tilslutning til beslutningsforslaget.

Eva Kjer Hansen (V):

Venstre støtter naturligvis ratificeringen af rådsafgørelsen om egne indtægter som det politisk opnåelige resultat af forhandlingerne, det nu en gang kunne ende med.

Fra Venstres side har vi hele tiden syntes, at det var meget vigtigt at fastholde loftet på 1,27 pct. af medlemsstaternes bruttonationalindkomst. Vi ser det som et godt tegn, at det er lykkedes at fastholde niveauet helt frem til år 2006, hvilket jo er sket gennem forhandlingerne om reformer af landbrugspolitikken og strukturfondspolitikken. Det er i virkeligheden ikke et særlig stort beløb, når man ser på de udgifter, der ellers er i de enkelte medlemslande, men vi synes, at det var vigtigt at fastholde loftet og sikre, at nye udgifter bliver finansieret inde under det loft.

Endelig vil jeg også fremhæve, at vi fra Venstres side har fundet det meget vigtigt at hæve støtten til de øst- og centraleuropæiske lande. Vi finder det vigtigt, at hjælpen nu ydes efter behov, så de svageste lande også er dem, der får mest hjælp, og at hjælpen bliver ydet efter partnerskabsprincippet, så man sikrer, at landene selv er med til at prioritere de ting, der skal gennemføres.

Ud over at bevilge penge til kandidatlandene er det selvfølgelig også vigtigt, at pengene bliver brugt, at midlerne afsat på kontoen bliver udnyttet til fulde. Jeg ser frem til, at vi også får en videre drøftelse i Europaudvalget med en redegørelse om, hvorvidt det egentlig er lykkedes at få udnyttet alle de midler, der er afsat til de øst- og centraleuropæiske lande.

Så vi giver fra Venstres side vores tilslutning til forslaget.